

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VI.30.149/2021/7.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke
Dr. Osztovits András előadó bíró
Dr. Farkas Attila bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: dr. Ravasz László ügyvéd

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Nagy Szilárd ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 72.Pf.637.038/2020/5. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 37.P.86.334/2020/11. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmét elutasítja.

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 2.066.700 (kétmillió-hatvanhatezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] 2007. február 5-én a peres felek CHF alapú kölcsönszerződést kötöttek, amely alapján az alperes mint hitelező vállalta, hogy a felperes mint adós részére 135.000 CHF-nek megfelelő, legfeljebb 18.900.000 Ft összegű kölcsönt folyósít. A kölcsönszerződés VII.1. pontja szerint, ha a CHF/HUF árfolyamának nagymértékű változása miatt (legalább 5%-os változás) a biztosítékon nyújtott ingatlan értéke már nem nyújt a bank számára megfelelő fedezetet, akkor az adós köteles 30 naptári napon belül a bank számára kielégítő pótfedezetet biztosítani. A VII.2. pont szerint a felperes mint adós kifejezetten nyilatkozott, hogy a banki felvilágosítást, amely szerint a jelen kölcsön vonatkozásában jelentős árfolyamkockázata keletkezhet abban az esetben, ha az árfolyam jelentősen változik, a kölcsön fedezete pedig nem CHF forrás megértette, és ezen információ tudatában is igénybe kívánja venni a szerződésben meghatározott kölcsönösszeget, illetve igényelte a CHF nyilvántartást.

[2] A szerződés III.3. pontja értelmében az adós a kölcsön fennállásának minden üzleti évében évi kezelési költséget köteles fizetni.

[3] A felperes által aláírt, a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól szóló tájékoztatásban rögzítésre került, hogy a perbeli kölcsönszerződés szerint választott idegen deviza átváltási aránya – árfolyam – a napi piaci mozgások hatására változhat. A hitelező felhívta az adós figyelmét arra, hogy az esetleges kedvezőtlen árfolyamváltozás/emelkedés az adósnak előre nem látható, előre ki nem számítható többletköltséget okozhat. Abban az esetben, ha a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben esik az árfolyama, úgy csökken a finanszírozás forint ellenértéke, vagyis a tőkeösszeg és kamata visszafizetését szolgáló törlesztőrészeket fedező deviza megvásárlása kevesebbe kerül, ahhoz kevesebb forint szükséges, amely azt a helyzetet eredményezi, hogy az adósnak kevesebbet kell visszafizetnie, mint amennyi a kölcsön/hitelszerződés megkötésekor kiszámított forint ellenérték alapján elvárt volt. Fordított esetben, ha a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben nő az árfolyama, úgy emelkedik a finanszírozás ellenértéke: a tőkeösszeg és kamatainak (törlesztőrészeinek) megfizetéséhez ebben az esetben magasabb forint összeg szükséges – tehát ebben az esetben a felvett devizahitel visszafizetéséhez több forintot kell – megfelelő devizanemre átváltva felhasználni. A piac kedvezőtlen alakulása miatt az adósnál esetleg bekövetkező többletthez átvállalásával kapcsolatban a hitelező nem vállalt felelősséget.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a kölcsönszerződés VII.1. és 2. pontjai (CHF klauzula) az árfolyamkockázati tájékoztatás hiánya, illetve az árfolyam korlátos viselésére történő hivatkozása miatt tisztességtelenek, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 203. § (6) és (7) bekezdéseire is. Elsődleges kereseti kérelmében jogkövetkezményként annak megállapítását kérte, hogy az alperes felé fennálló tartozásának összege 402.508 Ft. Másodlagosan a kölcsönszerződés érvénytelenségét

az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelenségére hivatkozással kérte, jogkövetkezményként tartozásának összegét 3.395.350 Ft-ban jelölte meg, ezzel kérte érvényessé nyilvánítani a szerződést. Harmadlagosan a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítását kérte, a perbeli kölcsönszerződés III.3. pontja tisztességtelenségére hivatkozással.

[5] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[7] Megítélése szerint a kölcsönszerződés részét képező kockázatfeltáró nyilatkozatból az észszerűen figyelmes, körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül a felperes felismerhette, hogy az árfolyamváltozás kockázatát neki kell viselnie, annak hatására a törlesztőrészek összege korlátozások nélkül megemelkedhet, az árfolyamváltozás iránya és mértéke előre nem állapítható meg, annak nincs felső határa, továbbá az árfolyamváltozás lehetősége valós, vagyis az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet.

[8] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel úgy ítélte: az alperesnek az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatása kiterjedt a külföldi kamatlábak forint kamatszintjétől eltérő változására vonatkozó tájékoztatásra is. A felperes tájékoztatója az rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdésében előírt formai és tartalmi követelményeknek megfelelt, valamint az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-186/16., C-51/17. számú határozataiban előírt szempontok alapján sem minősül tisztességtelennek. Kiemelte, a perbeli tájékoztatás egy okiratba foglaltan, egységes szerkezetben, megfelelő formátumban tartalmazza az árfolyamkockázati tájékoztatás valamennyi szükséges elemét, amely árfolyamkockázat megértéséről ugyanakkor külön is nyilatkozott a felperes a szerződés VII.2. pontjában.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[9] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelenségére tekintettel a kölcsönszerződés semmisségére irányuló kereseti kérelmének helyt adó határozat meghozatalát kérte.

[10] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az rPtk. 209. § (1) bekezdésébe, 209/A. § (2) bekezdésébe és 239. §-ába ütköző módon jogszabálysértő. Utalt arra, a perbeli deviza alapú kölcsönszerződés lényegét nem lehet leszűkíteni az árfolyamkockázat korlátlan viselésére, figyelemmel az rPtk. 277. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira. Utalt a 6/2013. PJE határozatában írtakra is, mely szerint a deviza alapú kölcsönszerződésnél a fogyasztó a kedvezőbb kamat ellenében köteles az árfolyamkockázatot viselni. A deviza alapú kölcsönszerződés célja tehát ez, amelyet a hitelező a szerződés során mindvégig köteles biztosítani. Állítása szerint 2013 végét követően már nem került a felperes részére biztosításra a PJE-ben meghatározott és a korlátlan árfolyamkockázat vállalása fejében a forint kölcsönöknél alacsonyabb kamatú kölcsön sem. Ha ezzel kapcsolatban lett volna bármilyen korlátozó rendelkezés a

kölcsönszerződésben, akkor az alperesnek meg kellett volna határozni azt, hogy meddig nyújtja az rPtk. 277. § (1) bekezdés a)-c) pontja szerinti szerződési célnak megfelelően a deviza alapú szolgáltatást.

[11] Hangsúlyozta, hogy a 6/2013. PJE jogegységi határozat 2.b) pontjában is megjelenő értelmezéssel megállapítható, hogy a felek szerződési célja a devizaalapú kölcsönszerződés megkötésével az volt, hogy a futamidő végéig megfizethető, a forintkölcsönnél lényegesen kisebb törlesztőrészetű kölcsönt biztosítson az alperes a felperes részére. Ha az alperes tévedésben volt az általa nyújtott szolgáltatásnak a felperes szerződési céljai megvalósítására való alkalmasságában, akkor az rPtk. 210. § (1) bekezdése alapján csak akkor hivatkozhat erre, ha tévedését a felperes okozta vagy felismerhette. Az alperes nem mentesíthető a felelősség alól azon a címen, hogy tévedett a piacra bevezetett és az alpereseknek ajánlott termék rPtk. 277. § (1) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott szerződési célok megvalósíthatóságára való alkalmassága tekintetében.

[12] A felperes hivatkozott arra is, hogy az EUB C-26/13., C-51/17., C-186/16. számú ítéleteire, valamint a hivatkozott PSZF ajánlásra is figyelemmel, az alperesnek tájékoztatnia kellett volna a felperest a szerződéskötés során az általa tudott tényekről, amelyek befolyásolhatták a felperes kockázatviselését, illetve a szerződésszerű teljesítésre való képességet. Tekintettel arra, hogy a tájékoztatás ezekre nem terjedt ki, illetve a hitelbírálat során ezeket nem vették figyelembe, így az ebből eredő jogkövetkezmények is az alperest terhelik, tehát az árfolyam- és kamatkockázatról való tájékoztatás tisztességtelensége miatt a kölcsönszerződés semmisségét kell megállapítani az rPtk. 209. § (1) bekezdése és 209/A. § (2) bekezdése alapján.

[13] A felperes előzetes döntéshozatali eljárást is kezdeményezett, amelyben a 93/13/EGK irányelv 4. cikk (2) bekezdésének értelmezését kérte az EUB-tól abban a körben, hogy a banki tájékoztatásnak arra is ki kellett térni, hogy ha a hitelbírálat során a szerződéskötés napján érvényes átváltási árfolyam alapján állapítják meg a bankok a fogyasztó teljesítő képességét, akkor arról is tájékoztatni kell-e a fogyasztót, hogy a mérték tiszteletben tartása nem feltétlenül jelenti azt, hogy képes lesz eleget tenni pénzügyi kötelezettségeinek a pénznem leértékelődése esetén.

[14] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A Kúria először a felperes által indítványozott előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének szükségességét vizsgálta. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikk (2) bekezdése alapján előzetes döntéshozatali eljárást a jogvita eldöntéséhez szükséges uniós jogkérdés vonatkozásában lehet indítványozni. A felperes által megjelölt jogkérdést – az árfolyamkockázatról adott tájékoztatásnak arra is ki kell terjednie, hogy a fogyasztó a pénznem leértékelődése esetén nem feltétlenül lesz képes eleget tenni pénzügyi kötelezettségeinek – az EUB már számos – a felperes által is hivatkozott – határozatában értelmezte. A jelen perben sem a tényállás, sem a vizsgált jogkérdés körében nem merült fel olyan sajátosság, ami alapján alappal feltételezhető lenne, hogy az EUB a már általa kifejtett szempontokhoz képest eltérő iránymutatást adna. A Kúria mindezek alapján a felperes indítványát – a keresetlevél benyújtásának időpontjára tekintettel, a jelen perre irányadó – a

polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 155/A. § (2) bekezdése alapján elutasította.

[16] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.

[17] A felperes szerint a szerződéskötési célt az alperes nem tudta az rPtk. 277. §-ának megfelelően teljesíteni, mivel a szerződés az árfolyamkockázatra tekintettel a futamidő során nem maradt a forintkölsönhöz képest kedvezőbb a fogyasztó számára. A Kúria rámutat: a felek a köztük létrejött kölcsönkötelelemmel összefüggésben sem elfogadott célként, sem pedig az alperes kötelezettségvállalásaként – valójában a felperes teljesítésének korlátjaként – nem határoztak meg a felperes által állított tartalmat, az adósoknak a futamidő teljes idejére a forintkölsönök törlesztőrészelei mértékét meg nem haladó fizetési kötelezettséget, ezért az rPtk. 210. § (1) bekezdésének a megsértése fel sem merülhet, és ezzel összefüggésben a felperest tájékoztatási kötelezettség sem terhelhette.

[18] Alapvetően és több okból is téves a felperes felülvizsgálati hivatkozása e körben a 6/2013 PJE határozat 2.b) pontjára. A 6/2013 PJE határozat rendelkező részének 2. pontja egyértelműen azt rögzíti, hogy a deviza alapú kölcsönszerződés mint szerződéstípus önmagában amiatt, hogy a kedvezőbb kamatmérték ellenében az árfolyamkockázat az adósnál jelentkezik, nem ütközik jogszabályba, nem ütközik nyilvánvalóan a jóerkölcsbe, nem uzsorás szerződés, nem irányul lehetetlen szolgáltatásra és nem színlelt szerződés. A szerződési terheknek a szerződés megkötését követő – előre nem látható – egyoldalú eltolódása az érvénytelenség körében nem értékelhető, tekintettel arra, hogy az érvénytelenségi oknak a szerződés megkötésekor kell fennállnia. A rendelkező rész indokolása jogcímenként külön foglalkozik a fenti megállapítás indokaival, a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott 2.b) pontban kifejezetten és kizárólag a jóerkölcsbe ütköző szerződés kapcsán.

[19] E körben a PJE határozat indokolás kimondja, hogy a deviza alapú kölcsönszerződés konstrukciója nem ütközik nyilvánvalóan a jóerkölcsbe. Ennek indoka, hogy a deviza alapú kölcsönszerződések megkötésére azért került sor, mert az adós célja az volt, hogy a forint kölcsönszerződések esetén irányadó kamatnál alacsonyabb kamat mellett jusson kölcsönhöz. Erre csak úgy volt lehetőség, ha devizában adósodik el, ami egyben azt jelenti, hogy vállalja az árfolyamváltozás kockázatát, melynek iránya, mértéke előre nem látható, nem kiszámítható. A szerződéses konstrukcióból származó árfolyam kockázatot az adós szempontjából kiegyenlíthette az az előny, amely az alacsonyabb kamatban és törlesztőrészletben mutatkozott, tehát mindkét fél realizálhatott számára fontos előnyöket, az aktuális gazdasági, üzleti érdekeinek megfelelően. Így tehát az adóst terhelő árfolyamkockázat nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközőnek nem tekinthető. A deviza alapú kölcsönszerződések megkötésekor ezeket a szerződéseket a társadalom nem ítélte el (BH2012/7/G4.). A szerződéskötést követően bekövetkezett, a fogyasztóra hátrányos változások pedig nem eredményezhetik a szerződés jóerkölcsbe ütközés miatti érvénytelenségét.

[20] A fenti megállapítások semmilyen összefüggésben nem állnak a felperes által a felülvizsgálati kérelemben megfogalmazott szerződéskötési célból tévesen következtetett teljesítési kötelezettséggel. A szerződés jóerkölcsbe ütközése körében vizsgálandó érvénytelenségi kritériumrendszer pedig nem azonosítható az árfolyamkockázati tájékoztató tisztességtelensége során vizsgálandó körülményekkel. Ezért a 6/2013 PJE határozat hivatkozott pontja az felperes által hivatkozott árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességességének megítélése körében nem hivatkozható, értelemszerűen ezért a jogerős ítélet ebből az okból fogalmilag nem lehet jogszabálysértő.

[21] A Kúria utal arra, a 6/2013. PJE határozat azt általános jelleggel rögzítette a deviza alapú kölcsönszerződések jellegadó sajátosságaként, hogy az árfolyamkockázatot a fogyasztók viselik a kedvező deviza kamat ellenében, azaz az árfolyamkockázat a kirovó és a lerovó pénznem eltéréséből adódó, szükségképpen és automatikus következmény (lásd még: EUB C-51/17. számú ítélet). A fentitekből kitűnően a felperes érvelése – a teljes futamidő alatt a forintkölcsönöknél alacsonyabb törlesztőrészek állításával, a devizakonstrukcióval járó árfolyamkockázat futamidő alatti hatásának elhárításával – nem volt megfeleltethető a devizaalapú szerződéses konstrukció előzőekben ismertetett természetének és fogalmi jegyeinek.

[22] A deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések egyes rendelkezéseinek – a 6/2013. PJE által el nem bíralt – tisztességtelensége tárgyában a 2/2014. PJE határozat irányadó, amely úgy rendelkezik, hogy a bíróságok azt kötelesek vizsgálni, hogy ezt a kockázatot az átlagos fogyasztó megértette-e a neki nyújtott tájékoztatásból. Ha az világos és egyértelmű, akkor a konstrukció lényegadó sajátossága, az árfolyamkockázat fogyasztó általi viselése nem minősül tisztességtelennek.

[23] A Kúria az adott ügyben a kockázatteltérő nyilatkozatban és a szerződésben ezzel kapcsolatban írtakat együttesen értékelte és a tájékoztatást a perben eljáró bíróságok jogi álláspontjával egyezően világosnak és érthetőnek találta. A tájékoztatásból a körütekintően eljáró átlagos fogyasztó számára egyértelműnek kellett lenni, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli, a fogyasztóra nézve kedvezőtlen árfolyamváltozással reálisan kell számolni, az jelentős is lehet, ami a fogyasztó fizetési kötelezettségeit jelentősen megnövelheti.

[24] A felperes a kockázatteltérő nyilatkozatban rögzített tájékoztatásból tudomást szerzett a külföldi devizában való finanszírozás kockázatairól, valamint az árfolyamkockázat viselésének vállalása alapján az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körütekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül nemcsak azt vehette számításba, hogy a perbeli kölcsönszerződéshez kapcsolódik árfolyamkockázat, de fel kellett ismernie annak konkrét lényegét, mibenlétét, a fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását, továbbá azt, hogy kockázatviselésének nincs felső határa – sem a forintkölcsönök mindenkorai törlesztőrészeiben, sem saját teljesítőképessége mértékében –, az tehát korlátlan [rPtk. 205. § (3) bekezdés, 209. § (1) és (2) bekezdés; 2/2014. PJE, 93/13/EGK irányelv, és annak 4. cikk (2) bekezdését értelmező EUB C-186/16. számú ítélet, EUB C-51/17. számú ítélet].

[25] A Kúria figyelemmel volt arra is, hogy Jogegységi Panasz Tanácsa a 2021. november 22-én hozott és a Magyar Közlöny 2021. évi 243. számában 2021. december 28-án közzétett Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozata (a továbbiakban: JPE határozat) értelmében a 2/2014. PJE határozat 1. pontja (Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen) azzal a kötelező (kiegészült) értelmezéssel alkalmazható, amely szerint akkor megfelelő tartalmú az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körütekintő, átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerheti és értékelni tudja, hogy a nemzeti fizetőeszköz (a forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet (JPE határozat elvi tartalom, 34. pont).

[26] A Kúria az árfolyamkockázatról adott tájékoztatást a JPE határozattal pontosított, konkretizált szempontrendszer alapul vételével ítélte meg. Előrebocsátja, az alperes perbelivel megegyező tartalmú tájékoztatását korábban már vizsgálta, és azt világosnak és érthetőnek, következőképpen tisztességesnek ítélte (Gfv.VII.30.039/2021/9.). Az alperes által használt tájékoztató (pl. Gfv.VII.30.371/2020/7., Gfv.VII.30.220/2020/6., Pfv.I.20.125/2021/3., Gfv.VI.30.229/2021/6.) a JPE-ben adott kötelező értelmezésnek megfelel, ezért a Kúria által követett, fentebb hivatkozott egyedi ügyekben folytatott joggyakorlat a jogegységi hatályú JPE határozatot követően is fenntartható, azaz az alperes által a felperesnek adott megfelelő árfolyamkockázati tájékoztatásra tekintettel a jogerős ítélet nem sérti az rPtk. 209. § (1) bekezdését és 209/A. § (2) bekezdését.

[27] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a szerződésben vállalt kötelezettségeinek eleget tett. Sem a deviza alapú szerződés konstrukciójából, sem a szerződéses rendelkezésekből nem állapítható meg, hogy az alperes arra vállalt volna kötelezettséget, hogy a futamidő végéig kedvezőbb lesz a felperes számára ennek a kölcsönnek a törlesztése más pénzüpiaci szolgáltatásokhoz képest. Szerződésszegés, hibás teljesítés az alperes részéről – figyelemmel a már kifejtett szempontokra is – ez okból nem állapítható meg.

[28] Rögzíti a Kúria, hogy az rHpt. vonatkozó rendelkezéseinek helytálló értelmezésével tártá fel a másodfokú bíróság a hitelbírálat rendeltetését és jelentőségét az ügyben, amellyel kapcsolatban a felülvizsgálati kérelem megfelelő érvelést – a jogerős ítélet megállapításainak cáfolatára – nem tartalmazott. Az alperes a vizsgált kockázatfeltáró nyilatkozattal – az alakiságra is kiterjedően [rHpt. 210. § (1) bekezdés] – eleget tett az rPtk. 205. § (3) bekezdésében, valamint az rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdésében írt tájékoztatási kötelezettségének (azzal a megjegyzéssel, hogy miután a felperes által ugyancsak megjelölt PSZÁF ajánlás a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény szerint jogszabálynak nem tekinthető, így a jogerős ítélet erre hivatkozással fogalmilag nem lehetne jogszabálysértő).

[29] A Kúria mindezekre figyelemmel nem találta megállapíthatónak a felperes által hivatkozott jogszabálysértéseket, ezért a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[30] Deviza alapú kölcsönszerződésben a tájékoztatásból a körütekintően eljáró, átlagos fogyasztó számára egyértelműnek kell lennie, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli, a kedvezőtlen árfolyamváltozással reálisan kell számolni és az a fizetési kötelezettségeit jelentősen megnövelheti.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[31] rPtk. 209. § (1) bekezdés, 277. § (1) bekezdés

Záró rész

[32] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes – figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseire, az alperes jogi képviselője által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló – felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

[33] A Kúria a döntését rPp. 274. § (1) bekezdése alapján – kérelemre – tárgyaláson hozta meg.

[34] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. február 15.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András s.k. előadó bíró,
Dr. Farkas Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K.

bíróági ügyintéző